

[Indenrigsministeren.]

til 10 kr. daglig, kunne ydes med indtil 20 kr. daglig, såfremt varetagelsen af hvervet beslaglagde mere end 4 timer i tiden mellem kl. 8 og kl. 18.

Under udvalgsbehandlingen i folketinget viste det sig, at der ikke kunne samles et flertal for den foreslåede ordning, men at man ønskede at indskrænke adgangen til ydelse af mødediæter. Jeg stillede derfor ændringsforslag gående ud på, at diæter alene skal kunne ydes i tilfælde, hvor kommunale hverv varetages indenfor den normale arbejdstid, d. v. s. tiden mellem kl. 7 og kl. 18, og denne formulering blev vedtaget af folketinget. I udvalgsbetænkningen har det flertal, der tiltrådte de pågældende ændringsforslag, anført, at det forudsættes, at det fra kommunalbestyrelsernes side som hidtil tilstræbes at henlægge møder m. v. til aftentimerne, så at ydelse af diæter spares i alle tilfælde, hvor ikke særlige hensyn taler stærkt for, at arbejdet henlægges til dagtimerne, f. eks. sognerådenes ligningsmøder, vejudvalgs-møder, der kræver besigtigelse o. lign. Udvalgsflertallet forudsætter ligeledes, at vedkommende tilsynsmyndigheder, hvor deres tilladelse til ydelse af diæter er påkrævet, tager tilsvarende hensyn ved deres stilling-tagen til indkommende andragender.

I lovforslaget om ændringer i købstad-kommunalloven er det dernæst foreslået, at der åbnes adgang til at tillægge rådmænd i Aarhus et årligt vederlag og pensionsret, samt at en rådmand skal kunne overtage formandshvervet i brandkommission, sundhedskommission og skolekommission.

Disse bestemmelser står i forbindelse med, at Aarhus byråd ønsker at indføre en magistratsordning, hvorved den udøvende myndighed i kommunens anliggender, der hidtil har ligget hos borgmesteren og 26 stående udvalg, henlægges til en magistrat bestående af borgmesteren og 4 rådmænd. Da arbejdet for de pågældende rådmænd vil blive meget tidskrævende, vil det være en forudsætning for magistratsordningens gennemførelse, at der kan tillægges de pågældende et årligt vederlag samt pensionsret i lighed med, hvad der er tilfældet for borgmestre i købstæderne.

Endelig er det i lovforslaget om ændringer i købstadkommunalloven på grundlag af en betænkning fra forvaltningskommissionen foreslået, at reglerne om styrelsen af og tilsynet med købstadkommunale havne ændres. Herved tilsigtes en forenkling af de herom gældende bestemmelser. Efter udvalgsbehandlingen i det andet høje ting

er lovforslaget ændret således, at de foreslåede bestemmelser om adgang til administrativ ophævelse af fællesskabet vedrørende Holstebro-Struer havn udgår, ligesom ministeriet for offentlige arbejders samtykke til udlejning af havnearealer alene skal udkræves for lejemaal på over 15 år.

I lovforslaget om ændringer i landkommunalloven er der samtidig foreslået gennemført forenklede regler om henlæggelse af dele af en købstadkommune til en sognekommune. Udskillelse af arealer fra købstæder er forholdsvis sjældne, men det forekommer nu og da, at der rejses spørgsmål herom og da navnlig i forbindelse med indlemmelse af andre områder i købstaden. Efter de gældende regler er betingelserne for udskillelse af dele af købstæder til en sognekommune meget upraktiske, idet der bl. a. kræves afstemning blandt de kommunale vælgere såvel i sognekommunen som i købstaden. Efter de foreslåede bestemmelser kræver administrativ udskillelse af en del af en købstad fremtidig kun enighed mellem by- og sogneråd samt tilslutning fra størstedelen af grundejere og vælgere i selve det område, der udskilles.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Marinus Larsen: Jeg vil allerførst takke den højtærede indenrigsminister for forelæggelsen af dette lovforslag. Jeg finder, det er ganske naturligt og rimeligt, at der gives kommunalbestyrelsen adgang til at yde medlemmerne honorar for tab af arbejdsfortjeneste ved udførelsen af kommunale hverv. Ingen vil bestride, at udviklingen i de sidste 30 år i kommunalbestyrelserne har bevirket, at arbejdet har fået et meget større omfang end tidligere. Hvervet som medlem af et byråd eller sogneråd kan ikke undgå at medføre ret store økonomiske ofre for de pågældende. Det forekommer da også ofte, at særdeles interesserede og velegnede folk nægter at modtage kommunale hverv, fordi de ikke har råd til at bringe de ofre, der kræves, såfremt de skal udfylde pladsen. Det overrasker mig derfor, at der i flere kredse har været så stærk modstand imod den adgang, der her gives kommunalbestyrelserne. Man gør gældende, at dette at være medlem af en kommunalbestyrelse er et æreshverv, og det er det naturligvis også, men det bør ikke være således, at dette æreshverv ikke kan modtages af alle borgere uden hensyn til deres økonomiske stilling, for hvis det er tilfældet, synes jeg, at glansen går af det. Vi bekender os jo til demokrati